

zana jest w ciągu 3 miesięcy od daty podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego dokonać zapłaty za przejęte środki trwałe.

2. Ustalenie należności za przejęte środki trwałe następuje według zasad określonych w § 7 uchwały wymienionej w ust. 1.

3. Co do sposobu zużycia sum otrzymanych za przekazane środki trwałe jednostka przekazująca środki trwałe powinna porozumieć się z bankiem finansującym inwestycje.

§ 4. 1. Nabycie przez państwowe jednostki gospodarcze przedsiębiorstw spółdzielni lub samodzielnie bilansujących zakładów spółdzielni, o ile pociąga za sobą obowiązek pokrycia zobowiązań jednostki nabytej ze środków inwestycyjnych jednostki nabywającej, jak również odpłatne przejęcie poszczególnych przedmiotów majątku trwałego od jednostek spółdzielczych stanowi nakład inwestycyjny jednostki przejmującej.

2. Nakłady inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane i finansowane jako:

- 1) inwestycje limitowe lub
- 2) inwestycje pozalimitowe.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały nie wolno dokonywać nakładów wymienionych w ust. 1 bez posiadania przez jednostkę przejmującą tytułu inwestycyjnego obejmującego nakłady na nabycie przedsiębiorstwa lub zakładu spółdzielni bądź na przejęcie środków trwałych, bądź bez posiadania planu rzeczowo-finansowego sporządzonego i zatwierdzonego w trybie ustalonym przepisami o inwestycjach pozalimitowych.

§ 5. 1. Jeżeli w warunkach zbycia przedsiębiorstwa spółdzielni, nabytego przez jednostkę państwową przed dniem wejścia w życie uchwały, przewidziany był zwrot udziałów członków spółdzielni, a zwrot ten nie został dokonany, jednostka państwowa obowiązana jest w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie uchwały dokonać zwrotu funduszu udziałowego ze swoich środków inwestycyjnych.

2. Minister Finansów, w razie niezbędnej potrzeby, w wniosek zainteresowanych ministrów przydzieli na ten cel odpowiednie kredyty budżetowe.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie również do wypłat części czystej nadwyżki wynikającej z bilansu nabytego przedsiębiorstwa spółdzielni, a przeznaczonej do podziału między członków.

§ 6. 1. Jednostki spółdzielcze zgłoszą Bankowi Gospodarstwa Krajowego w terminie trzymiesięcznym od daty wejścia w życie niniejszej uchwały swe pretensje z tytułu nie pokrytych przez jednostki państwowe należności za mienie spółdzielcze przejęte przed wejściem w życie niniejszej uchwały.

2. W tym samym terminie jednostki państwowe zgłoszą Bankowi Gospodarstwa Krajowego ciążące na nich zobowiązania z tytułu przejętego przed wejściem w życie niniejszej uchwały mienia spółdzielczego.

3. Rejestracji podlegają nie zapłacone roszczenia i zobowiązania wymienione w ust. 1 i 2 bez względu na termin ich powstania.

§ 7. 1. Zawieszają się na okres sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej uchwały bieg terminu prekluzji dla nie prekludowanych roszczeń jednostek spółdzielczych, powstałych w związku z dokonanymi przed wejściem w życie niniejszej uchwały aktami przekazania jednostkom państwowym przedsiębiorstw spółdzielni, samodzielnie bilansujących zakładów spółdzielni lub środków trwałych spółdzielni.

2. Rozpatrzenie przez komisje arbitrażowe sporów o roszczenia, o których mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu na okres 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej uchwały. W okresie tym ulega wstrzymaniu wykonalność zapadłych już orzeczeń komisji arbitrażowych w sprawach uregulowanych niniejszą uchwałą.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych niniejszą uchwałą przy przekazywaniu mienia między jednostkami spółdzielczymi a jednostkami państwowymi mają w pełni zastosowanie przepisy powołanej w § 1 ust. 1 uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r.

§ 9. 1. Uchwała nie dotyczy zobowiązań wynikających z aktów nabycia przez jednostki państwowe mienia spółdzielni produkcyjnych.

2. Przepisy § 4 nie dotyczą przekazywania przedmiotów majątku trwałego pomiędzy jednostkami państwowymi a spółdzielczymi dokonywanego przy porządkowaniu sieci handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego w wykonaniu uchwały nr 796 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie zasad organizacji handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego. Rozliczenia wzajemnych zobowiązań między jednostkami państwowymi a jednostkami spółdzielczymi z tego tytułu można dokonywać w okresach półrocznych na zasadzie pokrywania salda stanowiącego różnicę pomiędzy ogólną kwotą zobowiązań przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego i wojewódzkim zarządom handlu (Zarządowi Handlu w m. st. Warszawie i w m. Łodzi) a ogólną kwotą zobowiązań spółdzielni nadzorowanych przez poszczególne centrale lub związki spółdzielni. Wyrównanie salda stanowi nakład inwestycyjny; wyrównanie salda powinno być dokonane w okresie 6 miesięcy po zakończeniu każdego półrocza.

§ 10. 1. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i zainteresowanym ministrom oraz Centralnemu Związkowi Spółdzielczemu i zainteresowanym centralom spółdzielni.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do wydawania przepisów wykonawczych do niniejszej uchwały.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 17 grudnia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 stycznia 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobkiego i Rzemiosła, Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w

sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalania (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96,

poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwałach Rady Ministrów bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć uchwałę nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 695).

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła uprawnienia do ustalania cen zbytu:

- 1) artykułów produkowanych przez podległe przedsiębiorstwa, jeżeli na takie same artykuły nie zostały ustalone ceny zbytu dla przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego);
- 2) artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe radom narodowym, nad których działalnością gospodarczą sprawuje zwierzchni nadzór, o ile na artykuły te z uwagi na ich znaczenie ustala się ceny zbytu jednolicie w skali krajowej (§ 4 ust. 3 i 4 uchwały Rady Ministrów);
- 3) artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej, z wyjątkiem artykułów nietypowych, o których mowa w § 4 pkt 2;
- 4) artykułów przeznaczonych na eksport, a produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła lub nad których działalnością minister ten sprawuje zwierzchni nadzór oraz przez przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej.

2. Ceny artykułów określonych w ust. 1 pkt 1 objętych dystrybucją centralną ustalone będą przez Ministerstwo Przemysłu Drobnego i Rzemiosła w porozumieniu z właściwym centralnym zarządem zbytu (centralą handlową). W przypadku nieosiągnięcia porozumienia Ministerstwo Przemysłu Drobnego i Rzemiosła kieruje do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wnioszek o ustalenie ceny wraz z opinią głównego dystrybutora.

3. Wykaz cen artykułów, na które zgodnie z § 4 ust. 3 i 4 uchwały Rady Ministrów ustalone zostały jednolicie w skali krajowej ceny zbytu, oraz odpisy bieżących decyzji o ustaleniu cen jednolitych należy przysyłać do wiadomości prezydiom wojewódzkich rad narodowych (wojewódzkie komisje cen).

§ 3. 1. Przekazuje się Zarządowi Centralnemu Związku Spółdzielczości Pracy uprawnienia do ustalania cen zbytu na produkowane przez nadzorowane spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze:

- 1) artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne, z wyjątkiem artykułów nietypowych, o których mowa w § 4 pkt 2;
- 2) artykuły przeznaczone na eksport.

2. Ceny artykułów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, produkowanych na zlecenie centralnych zarządów zbytu lub central handlowych albo ich jednostek terenowych, ustalone będą w porozumieniu z właściwym centralnym zarządem zbytu lub centralą handlową. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy. Do wniosku należy dołączyć opinię właściwego centralnego zarządu zbytu lub centrali handlowej.

3. Ceny, o których mowa w ust. 2, obowiązują również w przypadku sprzedaży przez spółdzielnie artykułów na bezpośrednie zamówienia przedsiębiorstw (zakładów).

4. Ceny ustalone dla artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych na bezpośrednie zamówienia przedsiębiorstw (zakładów) ulegają ponownemu ustaleniu w trybie określonym w ust. 2 w przypadku produkcji tych artykułów na zlecenie centralnych zarządów zbytu i central handlowych lub ich jednostek terenowych.

5. Ceny artykułów przeznaczonych na eksport ustala się w trybie przewidzianym w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

6. Odpis decyzji o ustaleniu ceny należy przesyłać właściwemu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (wojewódzkiej komisji cen).

§ 4. Przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i w m. Łodzi) uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych:

- 1) produkowanych przez podległe przedsiębiorstwa, jeśli na artykuły te nie zostały ustalone jednolicie w skali krajowej ceny zbytu zgodnie z przepisami § 4 ust. 3 i 4 uchwały Rady Ministrów;
- 2) artykułów nietypowych produkowanych przez spółdzielnie oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej, jeżeli wartość zamówienia nie przekracza kwoty 300.000 zł lub gdy koszt jednostkowy nie przekracza kwoty 30.000 zł.

§ 5. Ceny nietypowych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (§ 5 uchwały Rady Ministrów) produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła lub radom narodowym, przez spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej w przypadkach, gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 2.000 zł, ustalone będą w drodze porozumienia między dostawcą a odbiorcą. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwe ze względu na siedzibę dostawcy.

§ 6. 1. Szczegółowy tryb postępowania przy przysyłaniu wniosków o ustalenie cen określa w drodze zarządzenia:

- 1) Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła — dla artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe, przez przedsiębiorstwa, nad których działalnością gospodarczą sprawuje zwierzchni nadzór, oraz przez przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej;
- 2) Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy — dla artykułów produkowanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, wydane zostaną za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a w części dotyczącej przysyłania wniosków o ustalenie cen do prezydiów wojewódzkich rad narodowych również za zgodą Prezesa Państwowej Komisji Cen.

§ 7. Ministerstwo Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, Centralny Związek Spółdzielczości Pracy oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych prowadzić będą rejestry ustalonych cen

ze wskazaniem nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny, ceny jednostkowej proponowanej i ustalonej oraz daty, od której cena obowiązuje.

§ 8. Ceny, o których mowa w §§ 2 — 4, ustalane będą na zasadach określonych w uchwale Rady Ministrów, z tym że ceny artykułów przeznaczonych na eksport ustalane będą zgodnie z zasadami podanymi w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 81 z dnia 31 maja 1955 r. w sprawie sposobu i trybu ustalania cen na niektóre artykuły pochodzące z importu lub przeznaczone na eksport oraz opłat za usługi świadczone w obrocie zagranicznym za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 9. Zarządzenie nie dotyczy wyrobów produkowanych wyłącznie na zaopatrzenie sił zbrojnych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 maja 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego nadzorowane przez Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła oraz przedsiębiorstwa gospodarki nieuspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 697).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *E. Szyr*

137

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 stycznia 1956 r.

w sprawie trybu rejestracji roszczeń i zobowiązań związanych z przejściem mienia spółdzielni przez jednostki państwowe.

Na podstawie § 10 ust. 2 uchwały nr 1019 Prezydium Rządu z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie źródeł pokrycia zobowiązań jednostek państwowych za nabyte mienie spółdzielni (Monitor Polski z 1956 r. Nr 11, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązek dokonania rejestracji roszczeń i zobowiązań, związanych z przejściem mienia spółdzielni przez jednostki państwowe, obciąża:

- 1) jednostki spółdzielcze, które przekazały swoje mienie jednostkom państwowym,
- 2) nadrzędne jednostki spółdzielcze, które mają roszczenia do jednostek państwowych z tytułu przejętych przez te jednostki przy nabyciu mienia spółdzielni zobowiązań wobec scentralizowanych funduszy spółdzielczych,
- 3) jednostki państwowe, które przejęły mienie spółdzielni.

2. Nadrzędne jednostki spółdzielcze mogą polecić nadzorowanym jednostkom spółdzielczym dokonanie rejestracji za swoim pośrednictwem.

3. Jeżeli jednostka spółdzielcza, która przekazała swoje mienie jednostce państwowej, połączyła się z inną jednostką spółdzielczą — obowiązek zgłoszenia do rejestracji roszczeń spoczywa na tej jednostce.

4. Jeżeli jednostka państwowa, która mienie spółdzielni przejęła, została połączona z inną jednostką państwową — obowiązek zgłoszenia do rejestracji zobowiązań spoczywa na tej jednostce.

§ 2. Rejestracji podlegają:

- 1) nie pokryte przed dniem 17 grudnia 1955 r. roszczenia z tytułu należności za mienie spółdzielni, przejęte przez jednostki państwowe w trybie art. 48 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. z 1950 r. Nr 25, poz. 232), uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-78, poz. 911 i z 1954 r. Nr 93, poz. 1024) oraz na podstawie innych decyzji władz nadrzędnych,
- 2) nie pokryte przed dniem 17 grudnia 1955 r. zobowiązania jednostek państwowych z tytułu przejętego mienia spółdzielni.

§ 3. Podstawę rejestracji stanowią: protokół zdawczo-odbiorczy mienia spółdzielni, akt zbycia tego mienia lub inny

dokument, stwierdzający powstanie roszczenia bądź zobowiązania z tytułu przejścia mienia spółdzielni przez jednostkę państwową.

§ 4. Rejestracja powinna być dokonana w terminie do dnia 17 marca 1956 r. w Banku Gospodarstwa Krajowego na formularzach zgłoszeń w 2 egzemplarzach według wzorów stanowiących załączniki nr 1, 2 i 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 5. 1. Nie podlegają rejestracji nie pokryte przed dniem 17 grudnia 1955 r. zobowiązania jednostek państwowych z tytułu zwrotu udziałów członkowskich oraz z tytułu części czystej nadwyżki, wynikającej z bilansu nabytego przedsiębiorstwa spółdzielni, a przeznaczonej do podziału pomiędzy członków.

2. Należności z tytułu zobowiązań, o których mowa w ust. 1, powinny być wypłacone zgłaszającym się b. udziałowcom przez jednostki państwowe z własnych środków inwestycyjnych w terminie do dnia 17 marca 1956 r.

3. Po terminie wymienionym w ust. 2 jednostki państwowe prześlą nie odebrane należności wraz z rejestrami lub wykazami członków jednostkom spółdzielczym wskazanym przez:

- 1) Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — o ile chodzi o należności członków b. spółdzielni działających na terenie wsi,
- 2) właściwe centrale spółdzielni — o ile chodzi o należności członków b. innych spółdzielni.

Jednostki spółdzielcze, wskazane przez Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” bądź centrale spółdzielni, dokonywać będą dalszych wypłat na rzecz b. udziałowców.

§ 6. Jeżeli jednostki państwowe pokryły do dnia 17 grudnia 1955 r. ze środków obrotowych zobowiązania powstałe w związku z przejściem mienia spółdzielni i z tego tytułu posiadały do dnia 31 grudnia 1955 r. niedobory środków obrotowych, powinny zgłosić Bankowi Gospodarstwa Krajowego te niedobory w terminie przewidzianym dla rejestracji.

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy zobowiązań związanych z przejściem przez jednostki państwowe mienia spółdzielni produkcyjnych.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*